

DE AVOND BODE,

Abonnement

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 208.

bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijzen

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam f 7. —
en Buitensteden franco » 8. —

ADVERTENTIËN.

ZEVEN REGELS of minder f 1.75.
Elken regel meer » 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling... » 35.

voor *Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.*

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 23 Mei. Wij ontvingen uit 's Gravenhage, onder dagteekening van gisteren, den navolgenden belangrijke brief:

De nadere antwoorden op de bedenkingen der afdeelingen tegen de zeven ontwerp-wetten tot wijziging van de Grondwet worden op heden in de afdeelingen behandeld, en zullen meerendeels voor notificatie worden aangenomen. Het centraal rapport kan dan daarover op Zaterdag worden opgemaakt. In een zitting op Maandag worden gedaan, als wanneer men spoedig de discussie over die twaalf wetten kan te gemoet zien.

Deze discussie kunnen niet anders dan belangrijk zijn, omdat daaruit zal van de meening der meerderheid, namelijk, of deze zich in de bewegings-partij zal aansluiten, dan wel ongenegen bevonden worden een slopende hand te slaan aan onze van oudsher bestaan hebbende grondwetten van het staatsgeboort, namelijk de provinciale regeringen, verandering in de Staten-Generaal tot de beraadslaging over algemeene belangen met het opperhoofd van den Staat.

De Regering had door den drang der omstandigheden of door een overhaaste redactie van het ontwerp N°. 1 zich reeds schijnbaar geneigd betoond, de regeling der provinciale en stedelijke besturen aan de wetgeving af te geven, daar de Grondwet die regeling aan de provincien en steden, onder de bevoegdheid van de Koning, heeft opgedragen, doch zij is daarvan teruggekomen door bijvoegingen aan de voorgestelde redactie, die het ontwerp in z'n strekking doen veranderen. En de eerst voorgestelde tot die niets afdoende bevoegdheid van de wetgeving beperken; waarom het dan ook menschelijker ware geweest, dat de Regering het voorstel had ingetrokken, en voortkomende van nieuwe bezwaren tegen haar, wanneer aan het eerste amendement niet bij een nadere wet die uitgebreide ontwikkeling wordt gegeven, die de bewegings-partij daarvan zal voorwenden te verwachten; en deze taak zal nu aan de Kamers zijn overbleven, die bij magte zijn door de ontkennende stemming een nieuw voedsel voor bezwaren in uitvoering der Regering voor te komen, en alzoo den weg tot revolutie te helpen sluiten.

De bedenkingen tegen N°. 11. zijn beantwoord door een verwijs naar vroeger afgelegde verklaringen, waarbij Z. M. zijne meening heeft doen verstaan, dat de wet, waarbij de domeinen aan Hoogstedenzelve zijn overgedragen, een andere strekking had, dan die domeinen te doen dienen tot verbetering van 's Rijks geldmiddelen, en aanvulling daaruit mede voor den opvoer van 's Rijks geldmiddelen, en voortkomende van nieuwe bezwaren tegen haar, wanneer aan het eerste amendement niet bij een nadere wet die uitgebreide ontwikkeling wordt gegeven, die de bewegings-partij daarvan zal voorwenden te verwachten; en deze taak zal nu aan de Kamers zijn overbleven, die bij magte zijn door de ontkennende stemming een nieuw voedsel voor bezwaren in uitvoering der Regering voor te komen, en alzoo den weg tot revolutie te helpen sluiten.

De bedenkingen tegen N°. 11. zijn beantwoord door een verwijs naar vroeger afgelegde verklaringen, waarbij Z. M. zijne meening heeft doen verstaan, dat de wet, waarbij de domeinen aan Hoogstedenzelve zijn overgedragen, een andere strekking had, dan die domeinen te doen dienen tot verbetering van 's Rijks geldmiddelen, en aanvulling daaruit mede voor den opvoer van 's Rijks geldmiddelen, en voortkomende van nieuwe bezwaren tegen haar, wanneer aan het eerste amendement niet bij een nadere wet die uitgebreide ontwikkeling wordt gegeven, die de bewegings-partij daarvan zal voorwenden te verwachten; en deze taak zal nu aan de Kamers zijn overbleven, die bij magte zijn door de ontkennende stemming een nieuw voedsel voor bezwaren in uitvoering der Regering voor te komen, en alzoo den weg tot revolutie te helpen sluiten.

Het ontwerp III. bevat een onderwerp van eenen teederen aard, en de veranderingen en meningen, in der tijd door de Staten-Generaal geuit, ter gelegenheid, dat er sprake was over de Kolonien, zijn zeer verschillende. De goede zorgen bij het beheer der bezittingen hier het zoo vele malen aangegeven, dat de bevoordeelde zelden den weldoener door dank en vertrouwen loont — de aandrang tot opening van de geldmiddelen der Kolonien is een eeuwigdurende mate aangegroeid, als de inkomsten door het goede beheer bewezen voordelig voor het moederland te zijn, zoodanig dat men verzoekt heeft in het slot van art. 2 te bepalen, welke beschikkingen er zouden gemaakt worden bij de wetgeving, wanneer het slot schadelijk was, daar de wet volgens het voorstel alleen de beschikking heeft over het *batig slot*. Het voorstel der Koning door dezen onredelijken aandrang niet gebragt was in een verkeerd stand tegenover de volksrepresentatie, dan zoude men mogen vertrouwen, dat de bepaling van art. 60 voldoende was en in kalme tijden dit artikel die ontwikkeling zoude hebben verkregen, waarvoor het in verband met het slot van 's Konings Bed vatbaar is tot te gemoetkoming onzer financiën en tot steun, uitbreiding en bloei van handel, scheepvaart en fabrieken.

Het beginsel van het 4de voorstel, om de uitgaven van ieder departement een afzonderlijke wet voor te dragen, staat in verband met de verantwoordelijkheid der ministers: door beide daalt de wetgeving af, tot in de afzonderlijke onderdeelen van regering; door beiden wordt de Koninklijke magt op den minister overgedragt, daar de Grondwet, door de vereeniging der onderwerpen in een wet, het Koninklijke gezag bevestigde, terwijl ook door die voordragt, de hand geleend wordt tot ter zijde stelling van art. 145,

dat de Provinciale Staten belast zijn met de uitvoering der wetten opzigtelijk de bescherming der verschillende Godsdiensige gezindheden en derzelver uitwendige eeredienst. Het openbaar onderwijs en armbestuur, de aanmoediging van den landbouw, den koophandel en de fabrieken, enz., immers zoo vele afzonderlijke onderwerpen, welke uitvoering kosten verwekken, die door den Koning op de begrooting worden gebragt, maar, volgens het ontwerp, door den minister worden begrepen in zijn departement, waardoor het directe verband tusschen den Koning en de Provinciale Staten wordt gemodificeerd, tot groote beschadiging van de regten der provincien, waarop zij geüniceerd zijn, zoodat ook dit ontwerp is van onberekenbare gevolgen, die de Staten provinciaal kunnen voorkomen bij de vergadering in dubbelen getale, door zoodanige leden te kiezen, die de regten der provincien blijven voorstaan en behartigen.

Het ontwerp V wordt bedenkelijk, omdat daardoor los gemaakt wordt een regt, dat door den Koning is uitgeoefend, op voordragt der steden, en kan aanleiding geven tot den wensch te niten, de raadsvergaderingen openbaar te houden; en omdat daardoor de wetgeving grijpt in de regten van de kroon, die met de steden en provincien, buiten de wetgeving, regelt de bijzondere belangen der steden en provincien.

Het beheer der Rekenkamer kan voor verbetering vatbaar zijn; de onderverinding kan dit hebben geleerd en het ontwerp b verschilt in beginsel niet van den inhoud van art. 202, ter verandering voorgedragen, zoodat men dit ontwerp als een uitbreiding van den waarborg voor het rigtige beheer van 's lands geldmiddelen kan beschouwen.

Maar aldus is het niet gelegen met het ontwerp VII, over de defensie. Die voordragt zoude aan de wetgeving waarborgen overbrengen, die bij de Grondwet aan de ingezetenen zijn verzekerd. Waarborgen bij de Grondwet zijn immobiel, de wetgeving is uit haren aard mobiel, zij oordeelt naar de omstandigheden; een waarschuwend schouwspel daarvoor ziet men bij de Fransche Kamers: een eerste minister, die den algemeenen bijval heeft, durft de stelling verdedigen, dat de oorlog in Africa een ovenschool voor de armee is, voor een armee, te zamengesteld bij loting, dus uit gepreoste soldaten, en die verplicht worden mede te werken tot de uitvoering van een plan van verovering, bij Lodewijk XIV ontworpen, hetwelk onder den schijn van een herstel van eer, beleedigd door eenen uitgelokten waagzame, weder opgevat is.

Bij dergelijke voorbeelden mag men niet te veel op de wetgeving vertrouwen; ook deze moet tot beteugeling van eetzucht aan banden worden gelegd en de vrijheid der ingezetenen zoo min mogelijk door militaire wetten tot dwang bekort.

Mogten de geroepenen in bedaardheid overwegen de voorstellen, die gedaan zijn, hunne zucht tot vernieuwing en verandering betengelen, medewerken om het goede te behouden, zich aan de kroon aansluiten, vooral in deze zorgelijke oogenblikken, waarin wij van alle zijden onringd zijn met brandstoffen, die bij ontvlamming ons volksbestaan kunnen bederven. — De overblijfselen van Napoleon in Frankrijk terug gebragt, worden mogelijk te kostbaar geacht om te rusten in een koninkrijk, dat door zijne overwinnaars is hervormd en ingekort (*); de zucht tot herstel van het keizerrijk is daardoor niet uitgesloten — en wat zoude er van ons worden, zoo dit gewenscht wierde, bij zoo vele inwendige verdeeldheden, bij zoo vele lasterlijke geschriften, waarbij de godsdiens over niet buiten het spel blijft, en die waagt de staatslieden bij een comede te vergelijken, waarbij den Koning de hoofdrol gegeven wordt, en die strekt tot belooft, dat dezelve gespeeld wordt om de verlangde gelden van den burger te verkrijgen.

— Bij besluit van den 8 Mei j.l., n°. 120, heeft Z. M., voor zoo veel de provincie Holland, (Noordelijk gedeelte) aangaat, gevolg gegeven aan de bij Hoogstedenzelve vroeger besluit van den 4 Aug. l.l., (Staatsblad n°. 34), gedane toezegging, om aan ieder hoofd- en mindere niet tot het lager behoorende officieren, die, onder anderen, bij de thans ontbonden bataillons reserve schutterij, door Hoogstedenzelve benoemd zijn geweest, nader bij een afzonderlijk besluit een eervol ontslag uit deze dienst te verleenen; en mitsdien aan de nagemelde officieren, welke tot de thans opgeheven 3de, 4de, 5de, 8ste en 20ste bataillons reserve-schutterij hebben behoord, onder dank

(*) Men zie deswege het in ons vorig nummer uit het Parijsche dagblad Le Capitole, medegedeelde. DE RED.

betniging voor de door hen in hunne respectieve betrekkingen aan Z. M. en aan het Vaderland bewezen diensten, en eervol ontslag toegekend, te weten:

3de bataillon: als luitenant-kolonel, aan J. Rendorp; 1ste luitenant-adjudant, H. J. Stam; 1ste luitenant-kwartiermeester, D. J. van Dragt; kapiteins: C. Klasing, W. de Vos, J. Peck, J. van Eik Jr., J. C. D. Diest en G. Elias; 1ste luitenant: A. Le Jar, J. J. L. van Eik van Voorthuizen, G. Pierson, D. J. Boissevain en J. Nollhenius; 2de luitenant: M. Heemskerk, P. de Wolff van Eijk Jr., J. Zuiderman, W. F. Fabius, W. E. van West, M. M. J. Grolli, P. H. Bieker, J. P. B. van G. J. Waterhoff Stillry.

4de bataillon: als majoor, aan J. Staats Boman; 1ste luitenant-adjudant, G. Samels; 1ste luitenant-kwartiermeester, A. de Nies; kapiteins: H. J. Heijsterman, D. van Leuveningh Tjeenk, C. J. Fodor en F. W. van Notten; 1ste luitenant: A. G. Jacobsen, S. de Clerq Stephzn., C. H. J. Cordes en H. van der Meer de Wijs; 2de luitenant: J. B. Schallig, C. Dedel, M. D. Nollhenius, H. Röell, J. van Eijk, J. A. Volcker, H. van West, A. Mendes de Leon, L. Splitgerber, J. Westerman, A. J. 't Hoen en S. Cool.

5de bataillon: als 1ste luitenant-adjudant, aan J. Hildebrand; 2de luitenant-kwartiermeester, E. Windhouwer; kapiteins: J. Smits Verburg, D. van Houtema, D. van Hogendorp, R. D. Waterbeek en G. Brongers; 1ste luitenant: P. G. Bormeester, H. J. Provo Kluit, E. J. Slaghek, J. J. der Kinderen en H. Belder; 2de luitenant: J. Klerk Pietersz., J. F. Broms, B. Arutzenius, E. Davids, G. J. B. Sundorff, J. Broekhuizen, J. P. van Herzele, J. W. Wamsinck, C. E. Vaillant en E. Asser.

8ste bataillon: als majoor, aan J. H. Schmidt.

20ste bataillon: als kolonel, aan Mr. J. Fabius.

— Men schrijft ons, dat Z. M. heeft benoemd tot dijkgraaf van Rijnland (Noord- en Zuid-Holland) in plaats van wijlen den heer P. Cuneaus, Mr. J. J. van Hoes van Berkel, tot dus verre officier van justitie bij de arrondissementen regtbank, te Utrecht.

— Aan den heer A. H. Crol is, naar wij vernemen, op deszelfs daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag verleend als ontvanger der directe belastingen te Scheemda, (Groningen), behoudens zijne aanspraak op pensioen.

— Op deszelfs verzoek, is eervol ontslag verleend aan de heer J. Visser, als waardschap van Drechteland, (Noord-Holland), wegens de banne van Hoog-Carspel, en in deszelfs plaats als zoodanig benoemd, de heer P. Stapel.

— Aan de R. K. gemeenten te Monnikendam, te Herpen en te Leur zijn respectievelijk Rijks subsidien toegestaan, zoo tot vergrooting en herstel der kerkgebouwen als pastorieën.

's GRAVENHAGE 22 Mei. Heden morgen is Z. K. L. de Prins van Oranje naar Tiiburg vertrokken, alwaar Hoogstedenzelve, nauw men verneemt, acht dagen zal doorbrengen.

— De Processen-Verbaal van de beraadslagingen der afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, over het wets-ontwerp, betreffende de verantwoordelijkheid van de hoofden der ministeriele departementen, zijn thans gedrukt en heden aan de leden der beide kamers rondgedeeft.

Daaruit blijkt, dat men vrij algemeen met genoegen het voorstel van wet ontvangen had, strekkende om het beginsel der ministeriele verantwoordelijkheid uitdrukkelijk in de Grondwet op te nemen. Eene der afdeelingen verklaarde daarin te zien een blijf van de bereidwilligheid der Regering, om aan het verlangen der kamer gehoor te geven, en zij betuigde hare dankbaarheid voor een toediening tot hare wenschen, die haar de gegronde hoop geeft, het moeilijke werk der herziening onzer grondwet, met gemeen overleg, tot het meeste welzijn van Nederland, tot stand te zullen kunnen brengen.

Wat echter de redactie van het voorgedragen ontwerp zelve betrof, verklaarden slechts enkele leden in de voorgestelde periode die verantwoordelijkheid voldoende te vinden uitgedrukt, welke zij oordeelden met de ware principes van onzen monarchalen regeringsvorm overeen te komen. Overigens was men genoegzaam eenparig van gevoelen, dat de redactie in het wets-ontwerp te omslagtig, hier en daar onduidelijk en in sommige opzichten te beperkend was; men merkte bij de eerste zinsede op, dat de herhaling van het woord uitvoering hier moest worden vernemen, daar het wel van zelf spreekt en aldus uitgedrukt singulier klinkt: «dat de hoofden der ministeriele departementen zijn belast met de uitvoering van hetgeen hun ter uitvoering wordt opgedragen.»

MENGEELWERK.

ANDREAS VESALIUS.

(Naar het Fransch.)

VII.

VESALIUS verwenschte bij zich zelve dit nieuwe oponthoud, waarmede, op dacht hij, niets anders gemoeid was dan een laatst en plegtig verhoor: hij verwenschte dit uitstel, want zich eenmaal aan de gedachte van den dood hebbende gewend, verlangde hij nu slechts, dat men hoe eer hoe liever hem einde er aan zoude maken.

De lifaarts van PHILIPS II. stond dan voor den Groot-Inquisiteur. Deze zag hem aldus aan:

« Senor VESALIUS, onze roemrijke Souverein heeft ten uwen gevalle een nieuw blijk van zijne eindeloze genade aan het heelal willen geven. De loofing is tusschen de II. Inquisitie en hare gerechtigheid getreden, en op uwe bede, hebben wij de droevige strengheid, die zoo onvermijdelijk aan uwe zending is verbonden, voor een oogenblik ter zijde gesteld. Wij hebben u bestolen uwe dwaalingen, om der menschelijke zwakheid wille, met uwe mantel der vergetelheid te bedekken: wij hebben der stem der genade gehoor gegeven en uw doodvonnis in een boetedoening veranderd: want ons verbod ontsiedt ons die kwijtschelding onvoorwaardelijk en geheel te schenken. Wij hopen, wij verwachten nu, dat gij u boetvaardig en bereid zult toonen de tuchting te ondergaan, die wij u zullen opleggen... De loofing verlangt het: de II. Inquisitie gebiedt zulks. »

« Een belofte mij koning dank voor zijne genadige bescherming, » zeide de Prins, « en belofte mij aan die straf te onderwerpen, indien zij mijne krachten niet te boven gaat. »

« Gij moet uwe goddelooze schriften met eigen handen aan de vlammen overgeven. »

ontleedkunde is reeds tweemaal gedrukt: alle geneesheeren hebben die in hunne boekerij: alle geleerden hebben ze in hun hoofd geprent? Of wilt ge veeligt mijne beschouwingen over RHASEZ of mijne schriften, betreffende HIPPOCRATES, in vergetelheid brengen? Niet een mijner leerlingen, die ze niet van buiten kent... Hebt gij misschien mijn brief over de kinabast ten vure gedoemd? Maar gij wilt toch de menschheid en de geneeskunde niet van een zoo onschathbare ontdekking berooven?... En, in allen geval, mede iedereen op den huidige stand de heilzame kracht van dit geneesmiddel... Welk mijner werken wilt gij dan der wetenschap ontnemen, om er den hontstapel mede te verrijken? »

« Wij spreken dat vonnis niet over uwe in het licht gegeven en verspreide schriften, maar over de onvoltooid of nog onbekende. »

« Moeten dan zoo vele nasporingen, en de vruchten eenen zoo langdurige als moeilijke studie zonder uitslag en zonder nut blijven? De kennis, die ik over de zamenstelling der ribben heb verworven, wordt dan voor immer verloren?.... Maar nu schouwt deze gedachte in zijn ontnoedigen geest: — « Hetgeen zij kunnen vernietigen is de arbeid mijner handen... wat ik heb nedergeschreven en uitgewerkt: maar de oorsprong en de kern blijven in mijn geheugen bewaard, en her krijg ik eenmaal de vrijheid!... »

« Nog een andere straf moet gij ondergaan. Uwe mislieden kunnen niet zonder zoen en boete blijven; de Koning heeft u u beloofd, dat gij een bedevaart zoudt doen »

« Naar San Jago de Compostella? »

« Neen, naar het Heilige Graf. »

« Dat is wel een weinig verre, maar het zij zoo: de Koning heeft het beloofd, ik zal gaan. Reizen doet de kennis vernieuwen. Ik zal kunnen nagaan, welke graadheid onze kwalen onder een andere luchtstreek verkrijgen: ik zal de melancholie in haren oorsprong beschouwen: ik zal de pest leeren kennen, en mogelijk leeren genezen: zoo doende zal die pelgrimstogt even heilrijk worden voor de wetenschap, als voor mijne ziel... — zoo niet meer, » dacht de geneesheer, maar hij zeide het voortigheidsshalve niet.

« Welnu, daar gij u, gelijk het een gehoorzaam dienaar der kerk betaamt, aan onze bedingen onderwerpt, zullen wij u in vrijheid stellen, maar eerst

moet gij uwe handschriften verbranden en den ketterischen inhoud er van afzworen. Om u die opoffering nogtans zoo min grievend als mogelijk te maken, zal de plegtigheid geheel onder ons plaats hebben; slechts een vijftigtal leden der II. Inquisitie zullen te dien einde in de kapel bijeenkomen. »

ANDREAS VESALIUS slaakte een diepen zucht, maar onderwierp zich aan de noodzakelijkheid... Hij wierp den arbeid van zoo vele nachten, de uitkomst van zoo vele nazoeeking en proeven in de vlammen: het was, als verterden zij met de handschriften ook zijn hart.

Men ontwierp een nauwkeurig verslag van die boetedoening, welke in de taal der Inquisitie *autulio* wordt genoemd. VESALIUS ontdeekende het proces-verbaal, knielde neder en ontving aldus de absolutie... Daarop werd hij in vrijheid gesteld.

Het ware een ijdele proeve, te beschrijven, wat de geneesheer gevoelde, toen hij de kerkerdeuren achter zich hoorde digt-grendelen: toen hij weder op 's Heeren weg stond en gaan kon, waar hem goed dacht. Hij wreef zich de oogen, ten einde zich te overtuigen, of dat alles geen droom was, en, toen suckle hij, zonder zelfs het hoofd om te wenden, in den adem ten zijnen, en viel zijnen kinderen in de armen.

Nog denzelfden dag wierp hij zich dankbaar voor den Koning van Spanje neder.

« Gij hebt mij veel hoofdbreken gekost, » zeide PHILIPS II: « maar geloof mij, maak u voort van hier en zoodra mogelijk, want al viel nu mijn zoon, de infant van Spanje, der Inquisitie in handen, zoude ik niet voor hem durven instaan. »

VII.

VESALIUS betrachtte 's Konings wijzen raad: hij verhaastte zijne toebereidselen, en spoedde zich naar Barcelona.

In die haven scheepde hij zich in naar Italië.

Te Venetië aangeland, steevende hij van daar op een van 's Doge's galleyen, en in gezelschap van den veldheer der Republiek, GIACOMO MALATESTA naar Cyprus. Toen stak hij oer naar Tamagusta in Palestina, en trok met kleine dagreizen naar de heilige stad.

Hij bezocht de kribbe van den Heiland, en den loop der Jordaan volgeende, begaf hij zich naar de oevers van de Dood Zee, om zoo doende Neder Egypte door te trekken en weder te Alexandrië scheep te gaan; toen

Voorts oordeelde men in eene afdeeling, dat in de bijvoeging aan het slot van dien eeren zin: en ter uitvoering aan hen worden opgedragen, eene beperking scheen gelegen te zijn, welke vele leden niet konden goedkeuren, naardien uit de bijvoeging dier woorden zoude kunnen afgeleid worden, dat er nog altoos, als ware het, eene afzonderlijke opdracht ter uitvoering bij de verordeningen en besluiten zoude moeten gevoegd zijn, om den minister verantwoordelijk te kunnen stellen; deze leden gelooven, dat de twijfel geheel kan wegvallen, wanneer hier gelezen wordt: of ter uitvoering aan hen worden opgedragen, waarmede ook de tegenstelling beter uitkomt.

Andere leden waren van gevoelen, dat de vermelding, in den eersten volzin gedaan, van wetten, verordeningen van algemeen bestuur, van koninklijke besluiten en beschikkingen, te veel specialiseerde, en zij zochten te vergeefs naar de bijzondere onderscheiding tusschen die verordeningen, besluiten en beschikkingen. Zij vragen, of er in den eigenlijken zin wel eene andere verdeling dan tusschen wetten en koninklijke besluiten te maken was, onder welke laatste dan de beschikkingen en verordeningen, naar hun oordeel, behooren gesteld te zijn. — Andere leden vonden in deze omstandige opneming der diverse soorten van regeringsdaden eene nuttige strekking, terwijl weder anderen den geheelen eersten volzin als te doctrinair beschouwden, niets meer uitdrukkende, dan hetgeen van zelf spreekt, en in de natuur der zaak gelegen is, dat, namelijk, de ministers als de onmiddellijke dienaren van de uitvoerende magt, met de executie der wetten en besluiten belast zijn.

De in de Grondwet onbevestigde nitdrinking van: de Natie, kwam ook aan sommigen niet gelukkig voor, evenmin als die van: ter waarborging van den Koning; zij geloofden, dat die tusschenvoeging hier eigenlijk weinig te passe komt, en voelir kan worden weggelaten; het scheen hun voldoende te zijn: Dezelve worden ter waarborging, dat hij dezelve noch de Grondwet, noch eenige wetten — geschonden, onderteekend: en men vroeg, voor wien dan toch anders dan voor den Koning en het geheele volk die waarborg zou kunnen strekken.

In de eerste afdeeling hebben vele leden opgemerkt, dat hier geenszins gedacht schijnt te zijn aan het geval, dat, zonder het bestaan van eenig Koninklijk besluit, of eenig artikel of verordening, hetwelk zoude behooren onderteekend te zijn, de Grondwet of eenige andere wet eens niet werd uitgevoerd, geheel in vergetelheid werd gelaten; en zij vragen, of de ministers voor zoodanige verzuimzaamheid, door hij afwezigte van een besluit, niets te doen, ook niet verantwoordelijk behooren gesteld te worden? Zij vernemen deze vraag toestemmend te moeten beantwoorden, en zouden eene bijvoeging in dien geest hier verlangen.

Vele leden konden zich niet verenigen met de woorden: zij zijn hiervoor verantwoordelijk volgens de wet. Men vroeg, of dit zal beduiden, dat eene afzonderlijke wet die verantwoordelijkheid nog zal moeten regelen, zoo als zulks op meer andere plaatsen het geval is, waarbij de Grondwet de regeling eener zaak aan de wet overlaat? Mogt zulks, hetgeen men voor waar-schijnlijk hield, hiernede bedoeld zijn, dan verlangde men dit stellig uitgedrukt te zien.

Ook werd gevraagd, of het dus genaamde contresing niet alleen op besluiten en verordeningen moest worden toegepast, naardien hetzelfde bij wetten, welke de Koning en de Staten-Generaal te zamen maken, eigenlijk niet te pas kwam, en verscheidene wetten anders de medeonderteekening van meer dan eenen daarbij betrokken minister zouden vereischen. Maar andere leden vonden het voorschrift ook ten deze noodig, ten einde den juist inhoud van nieuwe wetten te waarmerken. Het scheen, in allen geval, overeenkomstig den aard der zaak, om de ministers ten deze niet verder verantwoordelijk te stellen, dan voor de juiste invoering, uitvoering of toepassing.

In eene afdeeling is opgemerkt, dat het niet kan aangaan, de ministers met de uitvoering der wetten onbepaald te belasten, en hen daarvoor verantwoordelijk te stellen, daar de uitvoering van onderscheidene wetten aan bepaalde autoriteiten is opgedragen of opgedragen kan worden, waarvan als voorbeeld art. 145 van de grondwet kan worden aangevoerd. Men gaf in overweging, of hier niet tusschen dat artikel en het ontwerp, zoo niet eene stellige tegenstrijdigheid, ten minste eenige onduidelijkheid zal bestaan.

In onderscheiden afdeelingen zijn nadere redacties van dit ontwerp overgelegd, welke men aan de overweging der Regering heeft aanbevolen. Twee afdeelingen gaven alsnog te kennen, dat zij verre weg zoude verkiezen die redactie, welke bij het eerste proces-verbaal door de vierde afdeeling op pag. 68 is voorgesteld. Ook bij die vierde afdeeling hebben tien van de elf leden der afdeeling verklaard, te betrekken, dat de Regering niet heeft kunnen besluiten om aan de Tweede Kamer voor te dragen — daar men toch eene redactie uit de verhalen harer afdeelingen ontleend heeft — de redactie, welke in deze afdeeling was aangegeven, al ware het, dat men mogt gemeend hebben daarin, tot vermeerdering van duidelijkheid en bestemdheid, eenige kleine litterale veranderingen te moeten maken. Men vernemde in deze afdeeling, dat hare redactie in de onderscheidene andere secties bijval had gevonden, terwijl voor de nu voorgestelde, in de verhalen, slechts vijf leden zich hebben verklaard. Altijd bleven de genoemde tien leden aan de eerstgemelde redactie de voorkeur geven, en zij drongen bij de Regering er op aan, dat die alsnog moge worden vastgesteld, waardoor men geloofde, dat vele moeilijkheden en bedenkingen zouden worden weggeworpen, welke men heeft gemeend bij de nu voorgedragene te ontmoeten.

Bij de resanatie van het verhaal dier afdeeling, in tegenwoordigheid van alle de bovengemelde leden, is in dezelve de proef genomen om de vorige redactie, uit die sectie uitgegaan, eenigzins meer duidelijk en bestemd te maken. Dat nader opstel, bij dit verhaal gevoegd, en waarbij alle de leden verklaard hebben genoege te nemen, luidt aldus:

Art. 75 der Grondwet geheel laten blijven bestaan. En tusschen de art. 75 en 76:

ART. a. De hoofden der ministeriële departementen zijn verantwoordelijk voor alle daden door hen als zoodanig verricht, of tot welker daartelling of uitvoering zij zullen hebben medegewerkt, waardoor de Grondwet of de wetten mogten geschonden of niet opgevolgd zijn.

ART. b. Ten einde van deze medewerking te doen blijken, zullen alle voorstellen van wet, door den Koning aan de Staten-Generaal, en alle Koninklijke besluiten en beschikkingen, moeten voorzien zijn van de mede-onderteekening van het hoofd van het ministeriële departement, waartoe dezelve behooren.

ontving hij eene boodschap van den Vrijstaat Venetië, die hem berigtte, dat de vermaardste onder zijne leerlingen, de geleerde FALLOPIUS, niet meer was. Op deze tijding werd VESALIUS van smart doordrongen en riep hij met opregte droefheid: «O Hemel! welk een verlies voor de wetenschap!» Maar, zoo als gewoonlijk, verdrong de hartstogt spoedig het gevoel, en met eene zekere zelfverloofing voegde hij er bij:

«Die arme FALLOPIUS! hij heeft mij toch niet mogen voorbij streven!» De Venetiaansche gezant had tevens den last aan VESALIUS den door FALLOPIUS's dood ledig geworden leerstoel der genees- en ontleedkunde te Padua aan te bieden.

«Kom in ons midden,» zeide hij; Italië worde uwe schuilplaats; niemand mist u daar uw genie. Kom onbedruerd: uw kinderen zijn van alles verwittigd en wachten u te Venetië.»

«Ja, ik volg u,» riep VESALIUS, in geestdrift ontstokende; «ik volg u naar de bakermat der kunsten en wetenschappen, en mijn woord zal weder waardige leerlingen vormen; andere FALLOPIUSSEN zullen op mijnen wijk verrijzen!»

Hij haakte nu naar Europa en snelde naar de eerste de beste havenplaats. Zoo hevig was zijne begeerte Palestina te verlaten, dat hij niet eens eene gunstige gelegenheid wilde afwachten, en alle voorzigtigheid verwaarloozende, op een klein en wrak vaartuig naar de Adriatische kusten onder zeil ging.

Op de hoogte der Ionische eilanden overviel het tegere scheepje een heele storm... Het werd tegen de klippen gewonnen en verbrijzeld: de geheele manschap kwam in de golven om; slechts één man spaarde de woedende elementen: die man was ANDREAS VESALIUS.

IX.

Na lang der golven ten speelbal geweest te zijn, werd hij schier levenloos door vermoeijenis en uitputting op het strand geworpen. Den ganschen nacht bleef hij in die verschrikkelijke gesteldheid liggen. Toen de dag was gekomen, richtte hij zich op, zag rond, en begon de plaats, waarop hij zich bevond, in alle rigtingen te doorloopen.

Het was een woest en ledig rotsig eilandje, door een' zeearm van een grooter eiland afgescheiden, die echter voor VESALIUS ondoorwaadbaar was, want bij kon niet zwemmen en was daarenboven door almatig overstelp.

ART. c. Over de aanklagen ter zake van deze verantwoordelijkheid oordeelt de Hooge Raad der Nederlanden, naar de voorschriften der wet. Volgt dan art. 76.

Bij het in overweging nemen van dit ontwerp eindelijk, kwam het een lid in de tweede afdeeling twijfelachtig voor, of het onderwerp niet in een onverbreekbaar verband tot art. 177 stond, en of men, bij het vaststellen der nu bedoelde verantwoordelijkheid der ministers, het recht van den Koning om de Kamer te ontbinden, alsmede eene geheele verandering van het verkiezingsstelsel, niet hand aan hand moest laten gaan? Alle de negen andere leden ontkenden ten stelligste de opgenoemde gevolgtrekkingen, naardien zij wel op de instelling van een verantwoordelijk Ministerie, in den Engelschen of Franschen zin, maar geenszins op den voorgestelden eenvoudigen persoonlijken waarborg toepasselijk waren; en zonder voor het overige in eene bespiegeling, in eene ontwikkeling van beginselen te zullen treden, betuigden de negen leden hunne tevredenheid over de strekking van het aangeboden ontwerp.

— Men vernemt, dat ten gevolge van eene Koninklijke beschikking, Z. Exc. de minister van Binnenlandsche Zaken den heer H. Molineau heeft gemagtigd, om op het groot Noord-Holl kanaal en op de andere kanalen, welke hij vooraf aan het departement van Binnenlandsche Zaken zal aanwijzen, proeven te nemen met eene stoomboot, welke naar een nieuw model is ingerigt, en die hij tot de vaart op die kanalen zou wenschen toegepast te zien, zoolw voor het vervoer der reizigers als der koopwaren; onder het uitdrukkelijk voorbehoud, om de door den heer H. Molineau gevraagde een eessie toe te staan of te weigeren, naar den uitslag dezer proefnemingen, welke in tegenwoordigheid van agenten, door Z. Exc. den minister aangegeven, behooren gedaan te worden.

Part. Corresp. LEYDEN 22 Mei. Heden hebben alhier de private promotiën plaats gehad van den heer J. G. A. Gouverneur van Breda, na het verdedigen eener Dissertatio Juridica Inauguralis: de Modis, quibus Matrimonium dissolvitur Jure Neerlandico, en van den heer J. A. A. Leemans, van Zalt-Bommel, na het verdedigen eener Dissertatio Juridica Inauguralis: de Crimine Incendii.

Part. Corresp. UTRECHT 22 Mei. De Heer J. H. Beucker Andrae, van Leuwarden, werd heden, na de openlijke verdediging van zijn Specimen Historico Juridicum Inaugurale: de Origine Juris Municipalis Frisici, tot doctor in de beide regten bevorderd.

ZWOLLE 21 Mei. Op den 12 j. stonden voor het Provinciaal Gerechtshof alhier te regt vijf personen, met name: H. Hekman, wever, T. Weutsink, wever, H. van Benthien, wever, R. Griepink, barbiër, en H. H. ter Horst, schoenmaker, alle wonende te Ootmarssum, als beschuldigd van zich in den avond van den 6 Augustus 1839, met meer dan twintig personen, te hebben schuldig gemaakt aan feitelijken en geweldadigen wederstand (rebellie) jegens den burgemeester en veldwachter der stad Ootmarssum, tijdens dezelve tot handhaving der goede orde aldaar in functie waren, — in welke zaak op den 19 Mei volgenden een arrest is uitgesproken, bij hetwelk de eerste beschuldigde wordt schuldig verklaard aan het zingen van liederen in den gemelden avond, te Ootmarssum, ter gelegenheid de burgemeester dier plaats zijne ambtsbediening uitoefende, welke liederen waren voor den burgemeester, en alzoo aan het bezigen van beleedigende uitdrukkingen tegen eenen Magistraatspersoon, strekkende om deszelfs eer en kiescheid aan te tasten ter gelgenheid van het uitoefenen zijner functien, en dienvolgens veroordeeld tot gevangenzetting voor den tijd van twee maanden; — voorts is de tweede beschuldigde schuldig verklaard aan feitelijke en geweldadige aanranding en wederstand (rebellie), door meer dan drie, edoch mindere twintig ongewapende personen gepiept tijdens gemelde Hekman in dien avond werd gearresteerd, door de menigte op de openbare straat te Ootmarssum, door zijne gesprekken en geschreeuw, tot dezelve te hebben aangezet, en is dezelve dienvolgens gecondemneerd tot gevangenzetting voor den tijd van één jaar; — terwijl de drie andere beschuldigten zijn vrijgesproken. Naar men vernemt, hebben de veroordeelden voorziening in cassatie tegen gemeld arrest doen aantekenen.

Part. Corresp. ASSEN 21 Mei. De inbezittingen van het nieuw gebouwde lokaal, ten behoeve van het provinciaal gerechtshof en de arrondissements rechtbank alhier, heeft gisteren met veel plegtigheid plaats gehad. Onderscheiden autoriteiten en ambtenaren, tot de bijwoning uitgenoodigd, zagen die regterlijke collegiën, het stedelijk bestuur, H. H. gedeputeerde: staten en Z. Exc. den heer gouverneur der provincie, vergezeld om den heer Griffier bij de staten, binnen de groote zaal van dat gebouw plaats nemen; waarna de president van het gerechtshof, de heer M. S. Gratama, eene dueltreffende redevoering hield over den vooruitgang der rechtspraak bij de Germaansche volken, inzonderheid binnen dit gewest. De geschiedkundige waarheden en de daarvan nog overgebleven plaatselijke bewijzen, dat de openbare rechtspraak in Drenthe aanvankelijk in bosschen en in pleinen door heuveleu omringd, later in kerken, eindelijk in bepaaldelijk daartoe bestemde lokalen plaats had, bragten den redenaar van zelf tot de gelegenheid om zich, zoo in het belang der uitoefening van de regterlijke bedieningen, als in het algemeen in dat der provincie en bijzonderlijk van deze stad, zich te verheugen in het bezit van een gebouw, dat, tot deszelfs bestemming alreeds geschikt, te danken is aan de ruime ondersteuning des Konings, der provinciale staten en des stedelijken raads. Dezen allen en den bouwmeester den heer hoofd ingeneur A. Koppers P. Z. bragt de redenaar zijne halde toe, en verzocht den heer gouverneur om namens de ingezetenen van dit gewest, de tolk der erkentelijkheid te willen zijn, die aller ha t jegens Z. M. uit dezen hooide beziel. een verzoek van het welk Z. H. Gestr. daarna betuigde gereedelijk zich te zullen kwijten, tevens de verzekering gevende, dat al wat Z. H. Gestr. zou kunnen leiden om de belangen van dit gewest te bevorderen, hem immer welkom zou zijn; eindigende Z. H. Gestr. zijne toespraak met het uiteen van den wensch voor het heil, dat in velerlei opzigt van uit dit nieuwe heilgdom der gerechtigheid over dit gewest moge worden uitgestort.

NUMMIGEN 22 Mei. Den 19 dezer zijn van hier uit de gevangenis naar die te Arnhem overgebragt geworden drie personen, met name B. Verheet, K. Baar en D. N. de Pouw, ten einde eerstdaags voor het Provinciale Gerechtshof aldaar te regt te staan wegens de hen ten laste gelegde beschuldiging van diefstal van vee uit eene weide, in de Ooysehe rijswaarden, onder Nijmegen, opgevolgd door slagting, met oogmerk alleen, om het vel te ver-

Hij zocht, door den aandrang der natuur gedreven, naar eenige schelpen rond, weker inhoud hem tot voedsel konde strekken: hij vond niets, niets dan in de spleten der rotsen, eenige wilde vijgenboomen, reeds lang door den wind of de roofvogels van hunne vrucht beroofd.

Toen zeeg hij ontmoedigd en hopeloos op den oever der watervlakte neder, bleef eene wijl als levenloos, greep toen in vertwijfeling zijn ivoren memorieboekje, dat hij immer bij zich droeg, en schreef:

«Gisteren 11 October 1564, ben ik op dit mij onbekende eilandje geworpen. De honger kwelt mij het minst, maar, zonder beschutting tegen de brandende zonnestralen, weet ik niet, hoe de marteling van den dorst te wederstaan: mijne tong is droog en brandt mij in den mond... Geen enkel druppel waters in de holte der rotsen, geen droppeel dauw op de boombladen... Ik heb mijne armen en mijn aangezicht in het zee-water gespoeld: dit verkoelt mijn bloed enigzins.»

Hoe lang valt mij de tijd! onophoudelijk staar ik op de overliggende vlakte, maar ik heb geen sterveling bespeurd... Men zegt, dat de Arabieren, wanneer het watergebrek hen in de woestijn overvalt, hun tandvleesch openrijten en hun bloed zuigen... Ik heb gedaan gelijk de Arabieren en bevind mij een weinig verligt... Ik heb een mijner Spaansche lederen handschoenen, die, Gode zij dank, aan mijn gordel waren blijven steken, gekaand en ingeslokt... De nacht valt in... Welk een ondragelijke dorst!... De lucht betreft: o indien het ging regenen!

13. — «Geen droppeel regel is gevallen!... De zon stijgt weder op!... Het bloed van mijn tandvleesch vloeit niet meer: mogelijk is die bron reeds uitgeput... Mijn God! mijn God!... een droppeel waters!... Ik heb de heil van mijn anderen handschoenen verslonden.»

O! konde ik den anderen oever bereiken!... Alles wel genomen is het nog niet beter te verdrinken dan te verhongeren!... Het water was te diep en bij de eerste schrede ontglipte mij reeds de bodem!...

Ik heb beproefd een vlot uit de takken van die vijgenboomen zamen te stellen... helaas! het heeft de zwaarte van mijn eilandje en verzwakt ligchaam niet eens kunnen dragen... O, welk een bitter lijd! mijn hoofd, mijn arm heeld!... Mijne oogen verduisterden... Het is als schroeit mij het vel om de ledeneen weg; mijne ingewanden krimpen gedurig meer te zamen... Al weder eene nacht... O, bragt zij regen of dauw!...

koopen: hebbende die personen, welke tot dat einde van de benodigde gereedschappen voorzien waren, na het geslagte beest van het vel ontdaan te hebben, het vleesch in den grond begraven; — voorts van moedwillige verwonding van eenige koehreuten, in de Heessche uiterwaarden ten gevolge waarvan er één, korte oogenblikken daarna, is gestorven, welke daarna in het water levenloos gevonden is; — en eindelijk van diefstal van visch uit eene aak, welke in de haven dezer stad gelegen had en waarmede zij zich, om de misdaad te volbrengen, tot onder het fort Kraijenhoff had laten afzakken.

Part. Corresp. TILBURG 22 Mei. Z. K. H. de Prins van Oranje is de middag amstreeks ten 12 ure alhier aangekomen en onder het gelui der klokken opgewacht, terwijl de stedelijke schutterij de eerewachter heeft betrokken, uithoofde er geen garnizoen meer aanwezig is. De konst van Z. K. H. heeft eene algemeene vreugde verwekt.

FRANRIJK.

Part. Corresp. PARIS 21 Mei. De bestaande onzekerheid omtrent het leger in Africa heeft opgehouden. De *Moniteur* deelt eene telegraphische dépêche uit Toulon mede, en berigt uit Tienah de Monzia van den 19 dezer. Inhoudende, volgens hetwelk de troepen den bergpas van Monzia waren doorgetrokken, na een schitterend gevecht tegen de Arabieren, onder de aanvoering van Abd-El-Kader. Het leger houdt zich bezig met het maken van eenen weg naar Medeah. Eene andere telegraphische dépêche die men zegt, alhier te zijn ontvangen, deelt nadere bijzonderheden mede, waartuit blijkt, dat de gezegde bergpas door 6.000 man is daardert, en groote hardnekkigheid is verdedigd, zoodat het Fransche leger met den grooten inspanning en na zeer gevoelige verliezen zich daarvan heeft meester gemaakt. Het leger van Abd-El-Kader schijnt door dit bloedig gevecht geheel te zijn verstoofd.

Men verzekert, dat het Fransche gouvernement een waakzaam oog op de gebeurtenissen in China wil houden; althans, volgens eene telegraphische dépêche, welke alhier zou ontvangen zijn, heeft het fregat *la Magicienne* onder bevel van den kapitein ter zee Roy, gisteren Brest verlaten, om in Chinese zeeën gestationeerd te blijven.

PARIS 21 Mei. Het ontwerp van wet omtrent de verlenging van de oetroom der Fransche bank is door de Kamer der Afgevaardigden, met 25 tegen 53 stemmen, aangenomen.

— Volgens berichten uit Madrid van den 13 dezer, was het gerucht daar algemeen in omloop, dat Segarra onderhandelingen met den hertog la Victoria heeft geopend, en dat zelfs een zending van Cabrera op het paleis ontvangen is, overbringer zijnde van de onderwerping van dezen lasten aanhangen van Don Carlos, onder voorwaarde van rang en titels behouden.

— De gewone correspondentie bevat het volgende: — Het Congres der Verenigde Staten te Washington is in zijne zitting van den 21 April geopen geweest van een dier schandtooneelen, die zeer gelukkig nog niet bij ons zijn ingevoerd. Eene woordenwisseling was ontstaan over de waarde van een document, betrekkelijk de uitgaven der regering, en door verschillende leden van het congres onderteekend, toen dezelve eensklaps werd gestoord door den heer Byrnm, uit Noord-Carolina, die op den heer Garland, uit Louisiana toekomende, hem, ten aanzien van dat document, zeer heltig aansprak, tegelijk alle de onderteekenaars daarvan beleedigende. De heer Garland verklaarde, dat het stuk de zuivere waarheid inhield, waarop de heer Byrnm antwoordde, dat dit onwaar was, en dat hij, Garland, een schandelijke logenaar was (*a damned liar*); de heer Garland schoot op zijnen leediger toe, en er ontstond een regelmatig gevecht met vuistslagen in de midden der zaal. Gedurende dezen worstelstrijd trok de heer Byrnm mes, doch werd door de tusschenkomst van andere leden verhinderd daarin gebruik te maken. Het tumult was verschrikkelijk, en de voorzitter poogde te vergeefs luidkeels schreeuwend, de orde te herstellen. Dit tooneel duurde eerst een einde, na de verdrijving uit de zaal van den heer Byrnm, die zijne granschap niet ophield de ergste beleedigingen uit te braken. Het Congres heeft daarna eene commissie van 5 leden benoemd om over dit voorstel te geven.

DUITSCHLAND.

DARMSTADT 19 Mei. H. D. H. Prinses Maria van Hessen, de verloofde van Z. K. H. den grootvorst troonopvolger van Rusland, zal zich in het laatste dezer maand naar Tegernsee begeven, om aldaar een bezoek af te leggen Hoogsterzelve tante, H. M. de Koningin van Beieren.

Heden middag wordt Z. K. H. de erlprins van Oranje uit Stuttgart verwacht, ten einde bij Z. K. H. den grootvorst troonopvolger en de hertogelijk Hessische familie een bezoek af te leggen.

— Een handelsberigt uit Leipzig bevat het volgende omtrent de afgeloopen Leipziger mis: — In juweelen en edelgesteenten was de omverloop allerbelangrijkst. Alleen in het artikel Turquoisen, die op zich zelve waarde hebben, is een post van 18.000 Rk. gedaan. De ruilhandel in juweelen was aldaar zoo levendig, dat enkele handel operatiën millioenen dragten hebben, en men inderdaad daarover verwonderd is. (Pr. St. Zeit.)

FRANKFORT 20 Mei. Volgens besluit van Z. M. den Koning van Beieren zal er onverwijld met het aanleggen van den Neurenburger Bambrugger weg een begin worden gemaakt.

STADSNIEUWS.

Wij vernemen met genoegen, dat onze ve dienstelijke stadgenoot R. Hagenaar, die zich thans op hare kunstreis te Hamburg bevindt, aldaar reeds met den meesten bijval en goedkeuring op twee concerten verscheidene muzikstukken van Puccini, Caralla, Rossini, von Weber, Meyerbeer en andere componisten heeft doen hooren, en onmiddellijk daarvoor een derde concert is geëngageerd. Te gelykertijd heeft zij in den voor de vorige week eene uitnodiging ontvangen, om te Altona haar talenten te spreiden. Eindelijk is haar de eer te beurt gevallen te worden genoodigd om als eerste zangeres aan het muzikkest, hetwelk in de maand Junij te Schwerin zal plaats hebben, deel te nemen, welke uitnodiging

14 — «Mijn God! mijn Heiland! ik bezwijk... Mijn kind! mijne ELVIRA! ik dan sterven zonder u nog eene laatste maal te omhelzen!... Vaarwel, ELVIRA!... INIGO!... Ik kan niet meer zien... de stift om mij... Domine, in manus... tuas... commendo spiritum...»

X.

Den dag daaraanvolgenden, 15 October 1564, naderde een ligt en snuittuig, door twee gondechers geroeid. De toonen der mandoline en fluit paarden zich aan welluidende stemmen van twee jonge vrouwen, die in hetzelfde bevonden.

SIGNOR PANDOLFO, een der rijkste goudsmiden uit Venetië, was naar eiland Zante gestevend om eenige handelszaken te regelen. Hij was zoo aan de gondels-togtjes gewend en gehecht, dat, zoodra dit het weder was gedomde hij zich niet met zijn beide dochters langs de kusten liet roeien.

«Zie toch eens, vader!» riep een der meisjes: «dauw ginds op dat eiland zou men niet zeggen, dat daar een mensch op het strand ligt?»

«Ja» antwoordde PANDOLFO, «waarschijnlijk weder een arme schipbrekling. Hij gebood zijnen roeiers den steven naar die plek te wijzen, maar zij hadden geen genoegzame diepte, zoo dat een van beiden de kust waarde, en na verloop van eenige minuten terug kwamen met het berigt, dat de ongelukkige reeds geen hulp meer behoeft, en het reeds een reus memorieboekje.»

«Per Barro!» riep de goudsmid in de hevige verbazing: «Vesalius! het is de beroemde VESALIUS, met wien ik vroeger te Padua zoo heug was. Hij sprong in het water, en stortte in aller ij naar het ligend lichaam, dat hij, maar vergeefs, poogde te doen herleven...»

De goudsmid liet ANDREAS VESALIUS begraven op de plek, waar hij bad gevonden, en plaatste op zijne tombe het volgende grafschrift:

TUMULUS

ANDREAS VESALIUS BRUXELLENSIS,
QUI OBIT IDIBUS OCTOBRIIS ANNO MDLXIV,
AETATIS VERO STAE L,
QUEM HIEROSOLYMIS REDIRET.

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the situation and the goals that need to be achieved. It is important to gather all relevant information and to define the problem clearly.

SCHILDERS EN ANDERE KUNSTOEFENAREN, VAN DE
XVde EEUW TOT OP HEDEN.

Met genoegen hebben wij vernomen, dat het door den heer IMMERZEEL aangekondigd biographisch werk betrekkelijk de Nederlandsche kunst, zoo- wel bij de beoefenaren als beoefenaars derzelve, een algemeen bijval vindt, en bereids een vrij aanmerkelijk getal Levensberigten en Portretten, ter dien- ste zijner opgenomen taak, bij hem ontvangen zijn. Bijzonder aangenaam en aanmoedigend in zijne moeijelijke en veel nasiporen vereischende onderneming moet hem geweest zijn de goedkeuring, die, onder anderen, hem dezerda- gen ten doel gevallen is van de te Amsterdam gevestigde Maatschappij, on- der de minnaars: *Art et Amicitia*, welke de bloem der Schilders, Graveurs, Beeldhouwers en Architecten van Amsterdam en 's Gravenhage onder hare leden telt. Het liet zich begripen, dat de Schrijver niet zoude nalaten, die jeugdige en van aulke edele beginselen uitgaande Vereeniging van verdienst- lijke Mannen met zijne bedoelingen bekend te maken, en zijne onderneming als *opzake hare bescherming* te stellen. Het antwoord op des Schrijvers aan Haar gerigten brief komt hoofdzakelijk hierop neder: «Dat Zij deze aange- kondigde onderneming ten volle goedkeurt, als zullende dezelve strekken tot het vereenigen en in beknopten vorm samenbrengen van de thans in menigte van werken verspreide biographische berigten omtrent de vroegere en heden- daagse kunstsoorten, waardoor dan ook aan een lang gewoelde be- hoefte zal worden voldaan; dat de Maatschappij de toevoeging van 2 à 300 Portretten aan dit werk als bijzonder geschikt beschouwt, om de historische waarde van te vermeerderen en de lezing te veraangename; dat het Haar evenwel nog onbevestigd veel aangename zou geweest zijn, dat de Portretten door *Nederlandsche meesters* hadden kunnen worden vervaardigd; doch dat Zij tevens levendig gevoelt, dat de Houtgraveurs tot heden bij ons nog niet die hoogte bereikt heeft, welke tot een schilderachtige en fraaie uitvoering dier Portretten vereischt wordt; niettegenstaande de hoop voedende, dat ook deze onderneming de beoefenaars dier kunst hier te Lande tot verdere bekwaming zal aanpozen, en dat het, ten gevolge van deze toegenomen bedrevenheid, den Schrijver mogelijk zal zijn aan het vorig verlangen der Maatschappij te voldoen van aan zijn werk ook eenige voldoende proeven van Nederlandsche houtgravure toe te voegen. Verder oopert de Maatschappij de bedenking, of het, uithoofde van de moeijelijkheid om over nog in leven zijnde kunst- oefenaren te schrijven, niet verkieselijker zoude zijn geweest, om alleen de biographiën van de overledenen in het werk op te nemen; doch niettemin gaarne van hare zijde, zoo veel van Haar kan afhangen, de volvoering van des Schrijvers ontwerp gemakkelijk zal trachten te maken; tevens de verze- kering gevende, dat alle Heeren Leden censuurloos omtrent de nuttigheid van deze onderneming denken.»

Wij beamen volkomen het verlangen der Maatschappij ten opzigt der Por- tretten; en wij zouden meenen den heer Immerzeel te miskennen, indien wij ons niet verzekerd hielden, dat hij bij voorkeuring zich van Vaderlandsche Houtgraveurs voor dit werk zou bedienen, even zoo als hij twintig jaren lang al het plaatwerk voor den door hem uitgegeven *Nederlandschen Museum- Almanak*, door Nederlandsche Graveurs, op staal en koper, heeft doen ver- vaardigen; maar, in het Portret hebben tot heden onze Houtgraveurs nog niets geleverd, dat voor een werk gelijk dit als bruikbaar beschouwd kan worden. Intusschen is het wenschelijk, dat de beoefenaars van dit kunstvak zich meer en meer mogen bekwaamen, en — laten wij dit er bijvoegen — daartoe in staat gesteld worden. Eenige ondersteuning en aanmoediging zou daartoe krachtigdiglijk kunnen medewerken.... goede raad is niet voldoende.

Wat het voornemen van den Schrijver betreft, om ook de nog in leven zijnde kunstsoorten in zijn werk op te nemen, — wel verre, dat wij daarin verandering zouden wenschen, hoeden wij dit integendeel voor een zeer wettelijk en belangrijk gedeelte dezer onderneming, en wel bijzonder voor die kunstsoorten zelf. Karel van Mander, de Bie, Houbraken, van Gool, van Eijnden en van der Willigen, hebben allen ook artikelen geleverd van Schilders; die hunne tijdgenooten waren. En een ieder, die met den inhoud dezer werken genoegzaam bekend is, weet, dat juist die artikelen het geloofwaardigst zijn; daar de biographische berigten van de voegere auteurs omtrent de overledenen, ten deele eene census, ten deele *anecdotes* en daaraan met vele overleveringen gestoeft zijn, die allen grond van waarheid missen. Voor de geschiedenis, derhalve, is de vermelding van levende meesters van het grootste belang, als eenen zekeren waarborg voor de nauwkeurigheid derzelve daartoe dienende voor de vrienden der kunst is het een wettelijk genot eenige levensbijzonderheden te vernemen omtrent de kunstenaars, wier werken hunne *delices* uitmaken, en daarbij dan tevens hun Portret te mogen aanschouwen.

Het stond in allen geval den Schrijver vrij om hierin naar keuze te han- delen: hij had niemands vergunning noodig, en behoefde geenerlei beletsel van iemand te vrezen. Doch ten bijkome, dat hij in dezen met de meest mogelijke voorzigtigheid en kirschheid wilde te werk gaan, heeft hij zijn voornemen openlijk aangekondigd niet alleen, maar ook de kunstsoorten afzonderlijk met den beleefden aandrang uitgenoodigd, zelve hem in te liechten omtrent hunne juiste Familie- en Doopnamen; de Plaats en den Dag hunner Geboorte; het Kunstvak, in hetwelk zij werkzaam zijn; hunne Leermesters en hunne Leerlingen, en of onder de laatsten ook kinderen van hen behooren; de door hen bezochte vreemde Landen en de door hen ver- kregen Titels; met vrijlating van een ieder, om ook de namen en bedrijven hunner Onders en de namen hunner Echtgenooten op te geven. Onder deze vraagpunten komt geen één enkel voor, hetwelk, behoudens de grootste modestie, niet beantwoord kan worden; zelfs het punt der Titels maakt daarop niet de geringste uitzondering: want de opgave derzelve is vrij van alle aanmatiging, omdat een Titel een *toegekeende* onderscheiding is, die tot het gebied der geschiedenis behoort.

Nog uit een ander oogpunt beschouwd, is de vermelding der in leven zijnde schilders en andere beoefenaars der beeldende kunsten *voor hen zelve* van belang. De gelegenheid, die zich thans opdoet, om te kunnen zorgen voor een *aanwinst* van opgave van verscheidene geschiedkundige bijzonderheden, zal wellicht in hun leven niet meer terug komen. Tusschen de werken van Karel van Mander en Houbraken ligt een tijdvak van honderd jaren; van Gool schreef dertig jaren na Houbraken, en de heeren van Eijnden en van der Willigen schreven *zee en zestig* jaren na van Gool.

Als wij wel onderdicht zijn, heeft de heer Immerzeel reeds 50 stuks afge- werkte Portretten van beroemde oude Hollandse en Vlaamsche kunstenaars uit Parijs ontvangen.

Advertentiën.

(5901) De Heeren A. S. VAN RAALTE & ZONNEN berichten, dat van heden af ten hunnen Kantore zullen worden afgegeven de *Nieuwe Bladen* *Coupons van Napoleone 5 pCt. Certificaten*, waarvan de Talons tot en met den 28 Januarij bij hun zijn ingelieferd. Verder wordt geadverteneerd, dat ten hunnen Kantore dagelijks zal worden geveerd tot de in Ontvangstne- ming van *Oude Mexicaansche Obligatiën en Coupons*, alsmede van *Uitge- lotte Spaansche Defereerd bij Ardin*, om daarvan de *Conversion* in Nieuwe Obligatiën op de spoedigste wijze te bezorgen.

A. B. De *Conversion* der Mexicaanen bij Lizardi wordt vóór October gesloten. AMSTERDAM, 22 Mei 1840.

(5902) G. H. MATTHES GZ., A. B. VAN DER VIES en J. W. MIJNSSEN, MAKELAARS, zullen, op *Woensdag* den 27sten Mei 1840, des Voormiddags ten 10 Ure precies, ten huize van A. VAN ES, in den *Brakken Grond*, in de Nes, en vóór den aanvang der reeds geannonceerde Veiling, aan de meestbiedenden

VERKOOPEN:
57 stuken Geleurd en Zwart Inlandsch PELICELAKEN, beschadigd, geborgen uit het gestrande Schip *Heemskerk*, Kapitein BLANKERT, gedeest- neerd naar *Botania*, en aldaar Daags vóór en op den Verkoopdag voor een *Teder* te zien.

(5903) J. VAN OGTHROP, E. G. VAN IJSENDIJK, H. KNOOPS, H. VAN WALJENBURG AANZ., J. OTTERBEEK en A. J. B. VAN WALJENBURG, MAKELAARS, zullen, ten overstaan van den Heer P. TIEDEMAN, Griffier, op *Wor- nsdag* den 3 Juni 1840, des Avonds ten 6 Ure, te Amsterdam, in den *Brakken Grond*, in de Nes, Verkoopen:
2,100 Balen Java-TAFELRIJST, liggende op de Pakhuizen N°. 5, de *Fantaisie*, op de *Prinsengracht*, bij het Huismittenhuis, en op den *Palmbom*, op de Keizersgracht bij de Leidsche Straat.

FR AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHEUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTIEB.

(5904) GEBOGEN VENSTERRUPPEN

Voor Binnen- en Buitenkasten, Hoekhuizen, Scheeps- en Uitsluit-Lan- taarnen, Koepels, en verder alle GEBOGEN GLASWERKEN en STOLPEN, worden, tegen billijke Prijzen, gefabriceerd door J. LATONNIOT, in de Nes, tegenover *Frascati*, N°. 98, te Amsterdam.

(5905)

Dubbel
SCHRIJF-

gezuiverde
INKT.

GESEKRETIEERD DOOR Z. H. DEN KONING DER NEDERLANDEN.

Deze Inkt, van een buitengewoon glanzend zwart, vrij van eenige schim- mel, en steeds immer dezelfde kleur behoudende, ook bijzonder ingerigt voor de Metalieke Pen, wordt gefabriceerd bij G. B. ROCK, te Amster- dam, op het Reguliersplein, N°. 18, en ook verkrijgbaar te Amsterdam, bij J. Berlipa, *Wolvenstraat*, en P. Berlipa, *Haarlemmerdijk*; *Alkmaar*, H. Coster en P. Beek; *Nijmegen*, J. Gils; *Gorinchem*, H. Horneer; *Utrecht*, J. P. Houtman; *'s Hertogenbosch*, D. A. A. de Rooij; *Leeuwarden*, Wed. Blom; *Hoorn*, P. Houtkoop; *Helder*, G. Kooter; *Rotterdam*, Wed. Locke en Zoon; *Zaandam*, G. Dekker Gz. en K. F. van Spanje Koppelen en C°; *Amersfoort*, J. D. Nolle; *Groningen*, M. Smit; *Brada*, Wed. J. Elsen en Zoon; *Wijk bij Duurstede*, C. J. R. Kroon; *Dordrecht*, J. Veth en te *Haarlem* Gebr. van Dobben. Uithoofde van geene afrekening, bij J. van Mep- pelt te *Blakzijl*, niet meerder verkrijgbaar.

Prijs te Amsterdam: heele flesch 65, halve 35 cts.; bij partij of voor Winkeliers, een aanzienlijk rabat.
Op fust 1°. qual. f 15.—; 2°. qual. f 11.—; 3°. qual. f 9.—; 4°. qual. of School-inkt f 7.—, te Amsterdam vrij aan huis.
N.B. Geene Flesschen zijn recht, die niet met het Cachet van den Fa- brijkant en een Vignet met 's Konings wapen voorzien zijn.

(5906) DRUKINKT-FABRIJK.

In de FABRIJK van den Ondergeteekende, eenigsten in opgemeld artikel in *Nederland*, worden gefabriceerd onderscheidene soorten van DRUKINKT, met eigen gefabriceerd Zwart, van zoodanige schoone qualiteit, dat dezelve met de beste soorten van Buitenlandsche kan wedijveren, wordende in elk geval, wanneer er klagen mogten zijn, de geleverde INKT teruggenomen en ingeruild, dezelve is buitengewoon glanzig Zwart en slaat nimmer door.

PRIJZEN:

Eerste qualiteit, fijn Zwart	f 1.80.
Bito	» 1.50.
Voor Dagbladen	» 1.40.
» Steendruk	» 4.—.
Op drie maanden.	CHANAL.

(5907) Au Musée des Modes.

REDINGOTTES, HABITS parfaitement confectionnés en DRAPS de *Lou- viers*, Sedan, de fl. 35 à 45; qualité extra fine fl. 50. PANTALONS, nouveaux avec soupçonnés Brisis a ressort, d'un Emplai plus agréable que ceux en usage, et très commodes, de fl. 12, 14, 18. GILETS piqués, Cachemir de France, Brodés Satin uni et Façonné de 6 à 9. HABIL- LEMENTS D'ENFANT de tout âge. AMAZONE, (specialis). 108. Trappen van de Beurs.

(5908)

MAGAZIJN

VAN
HOLLANDSCHE en PARISCHE

Laarzen en Schoenen,

op den Dam, bezijden het Paleis, N°. 5, te Amsterdam.
G. H. ZIEGLAAR, Mr. Schen- en Laarzenmaker, verwittigt zijn geëerde Begunsten, dat in genoemd Magazijn te bekomen zijn, als:
Beste Heeren Laarzen, het paar. f 5. à f 5.50
Jonge Heeren Laarzen, het paar. » 4.—
Hooge gewastlederen Heeren Schoenen, het paar. » 2.80
Halt hooge gewastlederen Schoenen, het paar. » 2.25
Jage gewastledere Heeren Schoenen, het paar. » 2.—
Stoffen Heeren Laarzen, in alle soorten, het paar. » 5. à » 5.50
Stoffen Dames Laarzen, in alle soorten, het paar. » 3.—
Geouleurde Dames Laarzen, het paar. » 3.50
Goudlederen Dames Schoenen met Linten, het paar. » 2.—
Gelakten Dames Schoenen met Linten, het paar. » 2.—
Geouleurde stoffen Dames Schoenen met Linten, het paar. » 2.—
Stoffen Dames Schoenen, het paar. » 2.—
Marquinen Dames Schoenen, het paar. » 1.50
Gewastlederen Dames Schoenen, het paar. » 1.50
Parische Dames Schoenen, stoffen, marquinen en ge- » 1.40
wastlederen, het paar. » 1.60
En een aantal Soorten meer; alles zeer net en naar den laatsten smaak. *Brieven en Pakjes franco.*

(5910)

Lees hier:

EEN GESTUDEERD PERSOON, tevens ervaren in de moderne Talen, en andere vakken van Wetenschap, enige Avonduren ter zijner be- schikking hebbende, wenschte dezelve, op billijke voorwaarden, nuttig te besteden. Adres, met *Franco* Brieven, onder Lett. P. A., bij A. ZWEESSAARDT, Boekdrukker, in de *Warmoesstraat*, bij den *Vij- gendam*, N°. 208.

(5909) De Ondergeteekende, nog eenige uren ter zijner beschikking overig hebbende, tot het geven van *Grondig Onderwijs* in PIANO, ZANG en VIOL., zoowel voor eerstbeginnenden als aan meergewordenen, beveelt zich in het aandenken zijner Vrienden; terwijl hij, ondanks de menigvuldige aanbiede- gen, voortgaat, tot zeer billijke prijzen, zoodanige buitengewoon weluidende en deugdame FORTE PIANOS of STAARTSTUKKEN te laten onthieden, waarvan hij reeds sedert jaren verscheiden Stukken met veel succes ge- biteerd heeft.

V. MAGER,
Honora. Lid van de Maatschappij: Tot Beoordeling der Toonkunst.
Adres: Lauriergracht, N°. 4.

(5911) IEMAND van goeden Huize, nog eenige uren ter zijner beschik- king hebbende, wenschte dezelve gaarne ten nutte van zijn Gezin te be- steden, hetzij tot het bijhouden of bijwerken van verscheidene Boeken, hetzij tot enig ander Schrijfwerk, terwijl slechts een matig salaris ver- langd wordt. Men gelieve zich te adresseren, onder Lett. G. A. R., aan het Bureau van den *Avondbode*.

(5912)

LEES HIER:

Een GEHUWD PERSOON van middelbaren leeftijd, en in staat de beste getuigenis van eerlijkheid en braaf gedrag te kunnen produceren, wenschte zich gaarne geplaatst te zien als PAKHUIS- of KELDERSNECHT, of in eenig andere betrekking. Hij is ook in staat met *Paarden* en *Rijtuig* te kunnen omgaan. — Iemand hierop reflecterende, gelieve zich te adresseren onder Lett. Q. aan het Bureau van den *Avondbode*.

(5913)

TAKE NOTICE.

Eligible opportunity to Albion's metropolis.
Agreeable to verbal intimations, having fixed my ensuing annual Sum- mer-Trip to London, and ramble in its circumjacent parts, on the 5th. or 6th. July next, I beg to suggest to those, who should be desirous to avail of this opportunity, to signify their propensity previous to the end of this month; and reasonable tenders will meet with acceptance.

SINGEL BIJ DE

TER REEHOEST,
English Teacher and sworn Interpreter.

(5914) De Boekhandelaar A. L. LANGE, te Amsterdam, zal op Dinsdag 2 Juni eerstkomenden en vol- in het *Wapen van Bern*, op het Spui, Ve- Eene kleine, center fraaie Verzameling *Grieksche, Lat- sche, Engelsche, Deensche, Hoog- en Nederduitsche* BOEK- scheiden vakken van Wetenschap, onder welke in folio get. *Corpus Juris Civilis*, Studio S. van Leeuwen; *Voet ad Pand- nius*; *Idingia*, *Staatsrecht*; *Facciolati Lexicon* 1831. 4 t. *Beka*, de *Groot*, *Hoof*, en andere geschiedkundige werken. *Philos. cur. Reitz*; *Puffendorf*, *Sorey*, *Pigeau*, de *Wal*, *P. regtegel*, werken; *Coesar cura Oudendorp*, *Jacobs*, *P. tius Rufus*, *Suetonius*, *Aurelius Victor*, *Schelleri Lexi- Vondels Werken*, enz.; *Memoires d'Olivier de la Marelli* *Chroniques*; *Nyhoff*, *Gedenkwaaardigheden van Gelderland* zeldzame Historiekundige Boeken, enz. In octavo: *Corpus Goguet*, *Merlin*, *repertoire*, 36 deelen; *Oeuvres de Potho Rondonneau* *Collection des lois Françaises* en andere van *Re- Berrin St. Prix*; *Heeren*, *über die Pothik*; v. d. *Linde* *Hogendorp*, *Politz*, *Lipman*, enz.; *Horatius*, *Livius ex res- chit*, *Oeuvres de Platon*; *Virgilius*, enz.; *Deensche* en *Spa- denboeken*, *Oeuvres de Racine*, de *Rousseau* de *Marmontel*, en vele Dichtkundige van *Bilderdijk*, waarbij zeldzame *Schellma* en meerdere, betrekkelijk de geschiedenis; en *Oeuvres Completes de Ciceron*, de *Walter Scott*; *von Herder* *Werke*, enz. enz. Alles nagelaten door den Wel-Edel Geb. G. GERARD VAN NYMEGEN SCHELTENA, in leven Lid van te Smeek.

De Catalogus is, op vrachtwijze aanvraag, behalve bij de Verkoop, nog verkrijgbaar bij de Boekhandelaars J. A. Nyhoff, Gebr. van Gieff, in 's Gravenhage; S. en J. Luchmans, te Meerschert, te Rotterdam, en J. Altheer, te Utrecht.

(5915)

INTEEKENING

OP DE

Levens en Werken

DER

HOLLANDSCHE EN VLAAMSCHE KUNSTSCHIL-
BEELDHOEWERS, GRAVEURS EN BOU-
MEESTERS,

Van het begin der 15de Eeuw tot Heden,

DOOR

J. IMMERZEEL J^r.

Voet en Vorm van Uitgave: I. Het Werk zal met een Letter, op Velin Papier, in Alphabetische volgorde, in groot worden. II. Het zal bestaan uit 3 of 4 Deelen, met 200 à 300 III. De Prijs van het geheele Werk zal beneden de f 14 blij- zal Deel voor Deel uitgegeven en betaald worden. V. De Naam teekenaars zal er aan toegevoegd worden. VI. Bij alle voornam Kunsthandelaars kan er op Ingeteekend worden. Het Prospectus is alom *Gratis* verkrijgbaar.

(5916)

Voor REIZIGERS naar
den Rijn, den Harz en het Noor

Bij J. OOMKENS, te Groningen, is gedrukt, alom te bekomen:

I. Het HARTZGEBERGTE en de RIJNSTROOM; *Reisverhaal* uit de Aanteekeningen van Mr. A. L. WICHERS en Dr. W. GL. 2 Deelen, met Platen, à
II. *Herinneringen aan NOORDELIJK DUITSCHLAND* en VIEN, door Dr. M. DASSEN HJZN., in 2 Deelen, à

Ook heeft dezelve alom verzonden:

H. SCHRADE, Leerboek der *Proefondervindelijke WOL-*, LINNEN en ZIJDEVERVERJ, bewerkt door Th. G. ENTRUP BA aanprijzende Voorredn van HH. Professoren HERNSTADT en S. STR. 2 Deelen in één band, à
JACOB VAN DAM, *Nieuwe en Verspreide GEDICHTEN*, à
R. G. RIJKENS, *Practische Handleiding voor de eerste Beg- TEEKENKUNDE*, voor lagere Scholen en Huisgezinnen, twee in 4to, à
O. G. HALDRING, de ARME JACOB, eene treffende *Geschie- Kinderen*, à

(5917) Bij den Boekdrukker A. J. KOYMANS, te tricht, zijn van de Pers gekomen:

Toetsteen der Nederlandsche Grond

EN

ORANJE EN NEDERLAND

Beiden door J. W. SALIE, Privaat-Onderwijzer te Maastricht, het 1ste 30 Cents, en van het 2de 75 Cents, ten voordeele *schappij van Weldadigheid*. — Dezelve zijn mede te bekomen tielje, te Amsterdam; de Erven Doorman, te 's Hage; S. van te Rotterdam; van Turveen en Zoon, te Utrecht, en Thieme, te

CORRESPONDENTIE.

De geëerde schrijver van het stuk, getiteld: EEN STAND VAN verzocht, Z. Ed. adres aan den uitgever van den *Avondbode* maken, ten einde met Z. Ed. in briefwisseling kunne getreden wor-

De Redactie ontvangt bij voorduring ongeteekende stukken, die beklag inhoudende over daadzaken, inrigtingen of administratie- elders betreffende, waarvan zij buiten staat is de waarheid of ge- te onderzoeken. Zij herinnert uit dien hoofde nogmaals, dat geene van onbekende inzenders geplaatst worden.

Schouwburgen, Concerten, en

STADS SCHOUWBURG. Maandag den 25 N. NATUUR EN PIJGT, OF DE ZON RECHT OVER ZIJNEN VADER, Toe- in vijf Bedrijven, naar het Fransch van *Pelletier Vainqueur*, door: DE GIST, OF HET GEZAMEN KIN, Groot Ballet-Pantomime- teerd door den Ballet-meester A. P. *Volius van Hamme*; Muzik Heer A. *Berlijn*; Decoratiën van den Heer J. E. de *Vries*.

Verwacht op *Woensdag* den 27 Mei, tot *Sluiting van het Tooneel* OF DE BEVRIJDING VAN ROME, Treurspel, in vijf Bedrijven, ge- het Fransch van E. *Jong*, door den Heer A. L. *Babus*.

SALON DES VARIÉTÉS, N°. 25. Lodi 25 LES ENFANS DE TROUPE, Comédie Vanderille, en 2 Actes, par *M. et Bievil*. Suivi de: *UNE PASSION*, Vaudeville, en 1 Acte; *Farla et Bievil*. En attendant: *PASCAL ET CHANSON*, L'ARTICLE 960, UN FACTION, ON NE PASSE PAS, Vaudevilles nouveaux. Entrée 75 Ca. en consommation. On commencera à 7 1/2 J. DUPON

THEATER IN HET PARK, ten Huize van VAN DER BRUGH. (N°. 1 in het Abonnement.) Dinsdag 26 HET DOORSPLEIDDOOT, OF DE HERRERGER BURGEMEESTER, Vrolijk met Zang, in één Bedrijf, door den Heer C. van A. *Roy*. Gevolgd LOTERING, Vrolijk Blijspel met Zang, in één Bedrijf, mar het *Concert*. Tot slot: J. EN NIEN, Vrolijk Blijspel met Zang, in drijf, door, wijlen den Heer J. H. *Dessau*. Aanvang ten half acht

GRACHT BIJ A. ZWEESSAARDT